

Sygn. akt I C 166/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia S.R. Agata Kłosińska

Protokolant: staż. Anna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko Powiatowi (...) – Wschodniemu - Powiatowemu Urzędowi Pracy Ł. – Wschód w Ł.

o zapłatę kwoty 24.738 zł

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki E. K. na rzecz pozwanego Powiatu (...) – Wschodniego - Powiatowego Urzędu Pracy Ł. – Wschód w Ł. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 166/21

UZASADNIENIE

Pozwem z 26 czerwca 2020 roku wniesionym do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi E. K. reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wniosła o zasądzenie od Powiatowego Urzędu Pracy Ł. – Wschód w Ł. kwoty 24.738,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za bezzasadne odstąpienie od umowy, a nadto kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Nadto wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości z uwagi na brak możliwości ich poniesienia bez uszczerbku dla siebie i rodziny.

W uzasadnieniu wskazała, że 16 maja 2016 roku zawarła umowę o przyznanie bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej i w związku z powyższym Powiatowy Urząd Pracy przyznał jej jednorazowe świadczenie w kwocie 23.300,00 zł. Pozwany odstąpił od umowy 31 marca 2017 roku w oparciu o § 6 umowy (z uwagi na brak oznak prowadzenia działalności gospodarczej), wzywając ją do zwrotu otrzymanej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi od dnia otrzymania środków do dnia zapłaty, zakreślając 30-dniowy termin na zwrot. 17 lipca 2017 roku bank dokonał zwrotu z zablokowanego rachunku lokaty terminowej całości środków, do których wzywana była powódka obejmujących należność główną – 23.300,00 zł, odsetki kapitałowe – 1.120,30 zł oraz odsetki za opóźnienie – 317,26 zł. Powódka podkreśliła, że w okresie od 1 czerwca 2016 roku uiszczała należności wobec ZUS oraz złożyła zeznania podatkowe PIT-28, w którym wykazała dochód na 2016 rok.

(pozew k.4-7, pełnomocnictwo k.8, oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k.64-66)

Postanowieniem z 13 lipca 2020 roku wydanym w sprawie o sygn. (...) Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z uwagi na stwierdzenie niewłaściwości miejscowej przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k.67)

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi postanowieniem z 7 grudnia 2020 roku oddalił wniosek o zwolnienie powódki od kosztów sądowych w całości.

(postanowienie k.86)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana – Powiat (...) – Wschodni – Powiatowy Urząd Pracy Ł. – Wschód w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że po wypłacie środków powódka rozpoczęła działalność gospodarczą 1 czerwca 2016 roku i zgodnie z umową miała ją faktycznie prowadzić w sposób nieprzerwany przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy. Przeprowadzona 1 marca 2017 roku kontrola nie wykazała oznak prowadzenia przez powódkę prowadzenia sklepu z artykułami dziecięcymi. Podczas kolejnej kontroli 8 marca 2017 roku sklep pozostawał zamknięty mimo pojawienia się w nim wyposażenia i reklamy zewnętrznej, a dokumentacja księgowa powódki nie korespondowała z jej oświadczeniami. W konsekwencji powyższego pozwany odstąpił od umowy z powodu niewywiązywania się przez powódkę z jej postanowień.

(odpowiedź na pozew k.101-103, pełnomocnictwo k.104)

Do zamknięcia rozprawy strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

16 maja 2016 roku, na skutek wniosku z 11 marca 2016 roku, E. K. zawarła ze Starostą (...) Wschodnim, z upoważnienia którego działał Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy Ł. – Wschód umowę nr DA. (...).(…) o przyznanie bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej. Celem umowy realizowanej z ramach projektu „aktywizacja osób powyżej 29. roku życia pozostających bez pracy w powiecie (...) wschodnim (II)” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej – Europejskiego Funduszu Społecznego była aktywizacja zawodowa bezrobotnego przy jednoczesnym zmniejszeniu wielkości bezrobocia na rynku pracy.

Zawarcie umowy poprzedziły wizja lokalu w celu ustalenia czy jest przystosowany do deklarowanego rodzaju prowadzenia działalności oraz spotkanie bezrobotnej z doradcą zawodowym.

W ramach umowy wypłacono powódce jednorazowo, po zabezpieczeniu zwrotu świadczenia, środki w kwocie 23.300,00 zł na pokrycie cen zakupu:

- a. szyldu, ulotek, banneru,
- b. artykułów biurowych,
- c. reklamówek, opakowań,
- d. 8 regałów ekspozycyjnych,
- e. wieszaków i manekinów,

f. blatu- stołu,

g. towaru w postaci odzieży dziecięcej i akcesoriów,

h. laptopa.

Nabycie fabrycznie nowych produktów miało zostać udokumentowane fakturami wystawionymi przez podmioty, w zakresie których mieściła się ich sprzedaż. Zgodnie z § 4 ust.1-3 umowy powódka była zobowiązana do wydatkowania przyznanych środków

w terminie do 30 maja 2016 roku oraz rozliczenia się z wydatków w terminie do 6 czerwca 2016 roku, a nadto podjęcia działalności gospodarczej, na którą przyznano środki w dniu wskazanym we wpisie do (...) jako dzień rozpoczęcia działalności gospodarczej,

tj. 1 czerwca 2016 roku.

(umowa nr DA. (...).(…)k.11-13, zeznania świadka M. S. – protokół rozprawy z 17 maja 2021 roku znacznik czasowy 00:33:17-00:57:11 k.28-129, zeznania świadka K. P. – protokół rozprawy 17 maja 2021 roku znacznik czasowy 01:01:55-01:14:49

k.129)

Zgodnie z § 4 ust. 11 umowy powódka zobowiązała się do faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy poczynając od daty wskazanej we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej jako dzień rozpoczęcia działalności. Do wskazanego okresu nie zaliczano przerwy spowodowanej chorobą albo korzystaniem ze świadczenia rehabilitacyjnego. Nadto, w okresie realizacji umowy zobowiązana była do umożliwienia pracownikom PUP kontroli w zakresie realizacji umowy. Kontrole miały mieć na celu sprawdzenie wiarygodności informacji i dokumentów dotyczących realizacji umowy (§4 ust.7). Dodatkowym obowiązkiem powódki było niezwłoczne powiadamianie PUP m.in. o okolicznościach mających wpływ na realizację umowy (§ 4 ust.8).

W § 6 ust.1 umowy zastrzeżono na rzecz PUP prawo odstąpienia od umowy

w przypadku niedotrzymania choćby jednego z warunków określonych w umowie,

a w szczególności § 4 lub złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, o których mowa

w § 5 oraz oświadczeń załączonych do wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej. Stosownie

do ust.2 wskazanego paragrafu w przypadku niedotrzymania warunków umowy powódka zobowiązana byłaby do zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich otrzymania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty do zwrotu i z dalszymi odsetkami ustawowymi z tytułu opóźnienia po bezskutecznym upływie 30-dniowego terminu wyznaczonego na zwrot.

Zabezpieczeniem spłaty zobowiązania polegającego na zwrocie przyznanych środków w przypadku istnienia podstawy żądania ich zwrotu, zgodnie z § 8 ust.1 umowy, była blokada środków pieniężnych w wysokości 28.000,00 zł dokonana na rachunku oszczędnościowej lokaty terminowej nr (...) otwartym

i prowadzonym w Banku (...) S.A. będącym własnością powódki. Odblokowanie środków było możliwe jedynie za zgodą PUP po stwierdzeniu należytego wykonywania umowy o przyznanie bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej i braku wiarygodności PUP z tytułu umowy (§ 8 ust. 2).

(umowa nr DA. (...).(…) k.11-13)

W związku z rozpoczętą na skutek zawarcia umowy działalnością gospodarczą powódka zawarła umowę najmu lokalu usługowego przy ul. (...) w (...), z tytułu której regulowała na rzecz W. G. czynsz w kwocie po 1.100,00 zł miesięcznie.

(pokwitowania k.61-63)

W zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wartości dokonanych odliczeń

i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2016 (PIT-28) powódka wykazała przychód w kwocie 11.230,00 zł. We wskazanym okresie uiściła składki na ubezpieczenia społeczne w kwocie 1.057,98 zł. Powódka wypisała za okres od 1 czerwca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku dowody wewnętrzne dziennego zestawienia sprzedaży nieudokumentowanej. W zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wartości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2017 (PIT-28) powódka wykazała przychód w kwocie 16.758,00 zł. We wskazanym okresie uiściła składki na ubezpieczenia społeczne w kwocie 2.273,15 zł.

(PIT-28 za 2016 r. k.16-17, PIT-28A za 2016r. k.18, kopie dowodów wewnętrznych k.22-39 kopia ewidencji przychodów za 2016 r. k.40-46, PIT-28 za 2017 rok k.142-143, PIT-28A za 2017 rok k.144-145)

W okresie od stycznia do marca 2017 roku powódka kilkakrotnie dokonała zakupu towaru do sklepu (...) – 20 stycznia, 21 stycznia, 27 lutego, 8 marca, 10 marca, 16 marca i 22 marca. W okresie od zakupu towaru z otrzymanego dofinansowania do końca grudnia 2016 roku powódka nie dokonywała innych zakupów.

(faktury VAT za zakup towaru k.47-58, pismo powódki do PUP k.111; notatka służbowa, k. 108)

1 marca 2017 roku pracownicy PUP – A. Z. i J. C. udali się pod adres działalności sklepu (...) wskazany przez powódkę, tj. przy ul. (...) w (...) w celu przeprowadzenia kontroli prowadzenia działalności gospodarczej. Na miejscu okazało się, że w lokalu nie ma mebli ani akcesoriów, które pozwalałyby na stwierdzenie, że prowadzony jest tam sklep. W celu udokumentowania kontroli pracownicy wykonali zdjęcie zamkniętego lokalu z zewnątrz. Pracownicy PUP nie mogli dostać się do lokalu z uwagi na jego zamknięcie toteż kontrola została ograniczona do przeprowadzenia wywiadu z osobami prowadzącymi lokale usługowe w sąsiedztwie, w trakcie którego ustalono, że powódka prowadzi wraz z mężem warzywniak przy ul. (...), a pod adresem przy ul. (...) nigdy nie była prowadzona żadna działalność. Próby telefonicznego skontaktowania się z powódką były bezskuteczne toteż kontrolę zakończono na rozmowie z mężem powódki prowadzącym sklep przy ul. (...).

(notatka służbowa k.106, zeznania świadka A. Z. –formularz zeznań świadka na piśmie k.162-165, zdjęcia z 1 marca 2017 roku k.135-136)

2 marca 2017 roku powódka skontaktowała się z pracownikiem PUP – E. K. w związku z przeprowadzoną poprzedniego dnia kontrolą. Przyznała wówczas, że w związku z chorobą alkoholową męża pomaga mu w prowadzeniu warzywniaka zaniedbując sklep (...). 3 marca 2017 roku powódka spotkała się osobiście z pracownikiem PUP w sprawie dotacji, a 8 marca przedstawiła dokumentację związaną z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wskazała, że do 31 grudnia 2016 roku stale prowadziła działalność gospodarczą, a od stycznia 2017 roku z uwagi na awarię instalacji doprowadzającej wodę koniecznym było zamknięcie lokalu do czasu zakończenia prac. Podkreśliła, że w czasie prowadzenia prac naprawczych była zmuszona do prowadzenia w zastępstwie za męża (z uwagi na jego chorobę alkoholową) należącego do niego warzywniaka. W czasie prac cały znajdujący się w sklepie towar został spakowany w kartony i wyniesiony częściowo do domu, a częściowo do sąsiedniego lokalu. Podczas kolejnej wizyty w Urzędzie zapewniła, że w dacie przedstawienia dokumentów – 8 marca 2017 roku - sklep (...) już funkcjonuje.

(notatka z 3 marca 2017 roku k.106v, notatka z 8 marca 2017 roku k.107, pismo powódki kierowane do PUP k.110)

8 marca 2017 roku pracownicy PUP, z uwagi na zapewnienie powódki o funkcjonowaniu sklepu, ponownie udali się pod adres przy ul. (...) w celu przeprowadzenia kontroli. Lokal ponownie był zamknięty, ale umieszczono już nad nim szyld zakupiony w ramach uzyskanych środków. W trakcie wywiadu przeprowadzonego z pracownikami okolicznych lokali usługowych pracownicy PUP dowiedzieli się, że sklep (...) zostanie otwarty na przestrzeni najbliższych dni oraz przekazano jedną z ulotek reklamujących ww. sklep.

(notatka służbowa z 8 marca 2017 r. k.107v, zeznania świadka A. Z. –formularz zeznań świadka na piśmie k.162-165, zdjęcie z 1 marca 2017 roku k.136, zdjęcie z 8 marca 2017 roku k.137)

Pracownicy PUP uznali złożone przez powódkę dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej za niewiarygodne, nie korespondowały bowiem ze składanymi przez nią po pierwszej kontroli wyjaśnieniami. Ponadto powódka w trakcie rozmów z pracownikami PUP zmieniała swoje stanowisko przykładowo zaprzeczając wcześniejszym oświadczeniom, że sklep został ponownie otworzony 8 marca 2017 roku. Nie potrafiła również wyjaśnić zasadność zakupu poszczególnych towarów. Nie potrafiła powiedzieć czy zakwestionowane towary nadal znajdują się w jej posiadaniu oraz wyjaśnić dlaczego awaria hydrauliczna, która spowodowała konieczność zamknięcia sklepu na 2 pierwsze miesiące 2017 roku, przestała, mimo jej nieusunięcia być przeszkodą do „wznowienia działalności” po 8 marca 2021 roku.

31 marca 2017 roku Powiatowy Urząd Pracy Ł. – Wschód na podstawie § 6 umowy nr DA. (...)(...) z 16 maja 2016 roku odstąpił od umowy, wzywając jednocześnie powódkę do zwrotu kwoty 23.300,00 zł oraz należnych odsetek ustawowych od dnia otrzymania środków do dnia zapłaty w terminie 30 dni od daty doręczenia pisma. W uzasadnieniu odstąpienia od umowy pozwany wskazał na obowiązki powódki dotyczące podjęcia działalności gospodarczej w dniu 1 czerwca 2016 roku i jej nieprzerwanego prowadzenia przez okres co najmniej 12 miesięcy, których w ocenie PUP nie realizowała mając na uwadze wyniki dwukrotnie przeprowadzonych kontroli.

(oświadczenie o odstąpieniu k.14, zeznania świadka M. S. – protokół rozprawy z 17 maja 2021 roku znacznik czasowy 00:33:17-00:57:11 k.28-129, zeznania świadka K. P. – protokół rozprawy 17 maja 2021 roku znacznik czasowy 01:01:55-01:14:49 k.129; notatki służbowe, k. 106-108)

W reakcji na odstąpienie przez pozwanego od umowy powódka 24 kwietnia 2017 roku zwróciła się z prośbą o zmianę stanowiska w przedmiocie zwrotu dotacji.

(pismo powódki do PUP k.111)

14 lipca 2017 roku Bank (...) S.A. dokonał na rzecz strony pozwanej zwrotu z zablokowanego rachunku lokaty terminowej nr (...) całości środków, do których zwrotu została wezwana powódka, w tym:

- 23.300,00 zł tytułem należności głównej,
- 1.120,30 zł tytułem ustawowych odsetek kapitałowych,
- 317,26 zł tytułem ustawowych odsetek za opóźnienie.

W konsekwencji 17 lipca 2017 roku PUP zwolnił pozostałe na lokacie środki.

(pismo PUP k.15)

Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na powołanych dokumentach i ich kserokopiach załączonych do akt sprawy, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c. W pozostałym zakresie Sąd czynił ustalenia w oparciu o zeznania świadków oraz przesłuchanie powódki.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka A. K. w zakresie w jakim twierdziła, że powódka prowadziła sklep (...) w sposób stały z wyłączeniem przez około miesiąc na czas naprawy hydraulicznej powodowanej awarią mającą miejsce dwa miesiące po otwarciu. Powyższe bowiem pozostaje w oczywistej sprzeczności nawet z przesłuchaniem powódki, która wskazywała, że do awarii doszło w 2017 roku i powodowała ona zamknięcie sklepu na ponad dwa miesiące. Wskazywała również, że przez cały czas towar znajdował się w sklepie podczas gdy sama powódka wskazywała na jego zabranie, a kontrolerzy PUP zastali 1 marca 2017 roku pusty sklep pozbawiony sztyldu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powódka wniosła o zasądzenie od Powiatu (...) – Wschodniego Powiatowego Urzędu Pracy Ł. – Wschód w Ł. kwoty 24.738,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za bezzasadne odstąpienie od umowy. Wskazała, że na skutek nieprawidłowo przeprowadzonej przez pracowników pozwanego kontroli, w związku z odstąpieniem na jej skutek od umowy, utraciła środki zainwestowane m.in. w remont lokalu, jego wyposażenie i wykonanie reklam.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dokumentów w postaci protokołów dokonywanych w dniach 1 i 8 marca 2017 roku kontroli, zeznań świadków – pracowników pozwanego oraz przesłuchania samej powódki wynikało, że nie prowadziła ona faktycznie działalności gospodarczej przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy poczynając od 1 czerwca 2016 roku, który to warunek był koniecznym do nieodstąpienia przez pozwanego PUP od umowy.

Sąd Rejonowy pragnie podkreślić, że nie kwestionuje prowadzenia przez powódkę ogólnie założonej działalności gospodarczej w okresie od czerwca 2016 roku, ale w ocenie Sądu przez pierwsze 9 miesięcy miała ona charakter „szczętkowy” i nieregularny, a dopiero od chwili przeprowadzenia przez pracowników PUP kontroli stała się ona pełnowymiarowa. Bezsprzeczne jest bowiem to, że od czerwca 2016 roku powódka miała zawartą umowę najmu lokalu przy ul. (...) i uiszczała w tym czasie należności wobec ZUS. Zawarta przez strony umowa miała jednak na celu „aktywizację osób powyżej 29. roku życia pozostających bez pracy w powiecie (...) wschodnim (II)”, a nie tylko formalne założenie działalności gospodarczej, która na skutek bierności powódki w istocie nie przynosiła zysków. To z przesłuchania samej powódki wynika, iż od czerwca 2016 roku kiedy to powinna nie tylko formalnie ale i faktycznie rozpocząć prowadzenie zadeklarowanej działalności gospodarczej - zajmowała się innymi sprawami. Przede wszystkim prowadziła w zastępstwie męża cierpiącego na chorobę alkoholową warzywniak bo przynosił większe zyski, dodatkowo kończyła kursy pielęgniarstwa oraz zajmowała się trójką dzieci. Powódka zarówno na etapie przedsądowym jak i w toku niniejszego postępowania przyznawała, że nie miała czasu na prowadzenie sklepu (...), a warunkiem koniecznym zawartym w ww. umowie było **faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy** poczynając od 1 czerwca 2016 roku. Zauważyć w tym miejscu należy, że gdyby nie kontrola przeprowadzona 1 marca 2017 roku powódka nie przekazałaby pozwanemu, że w istocie nie prowadzi sklepu i z końcem 12-miesięcznego okresu rozpoczętego 1 czerwca 2016 roku wnosiłaby o odblokowanie środków znajdujących się na stanowiącym zabezpieczeniu rachunku lokaty terminowej nr (...).

Przywołać w tym miejscu należy § 4 ust.7 umowy, zgodnie z którym powódka miała informować PUP niezwłocznie o okolicznościach mających wpływ na realizację umowy. Jeżeli więc doszło do uszkodzenia rury, na które wskazywała powódka w wyjaśnieniach po pierwszej z kontroli, powodującego konieczność naprawy i zamknięcia sklepu w od stycznia 2017 roku aż do 8 marca 2017 roku to winna przekazać taką informację nie później niż w terminie 3 dni od wystąpienia takiej sytuacji. Winna również informować o trudnościach z prowadzeniem sklepu (...) powodowanych koniecznością pomocy w należącym do jej męża sklepie.

Dodatkowo złożone przez powódkę faktury za zakup towaru pochodzą jedynie z 2017 roku przy jednoczesnym przedstawieniu dowodów wewnętrznych sprzedaży z okresu poprzedzającego - jedynie do grudnia 2016 roku. Powyższe okoliczności budziły wątpliwości pracowników PUP oraz budzą wątpliwości Sądu Rejonowego, bowiem mało realnym wydaje się prowadzenie działalności przez pół roku na jednym „zatowarowaniu” – bezpośrednio po dokonaniu dotacji, na które zresztą brak jest dowodów w aktach sprawy. Oczywistym w ocenie Sądu jest to, że w czerwcu 2016 roku powódka w ramach środków z dofinansowania nie mogła zakupić towaru adekwatnego do sezonu jesienno – zimowego, a nadto sklepy systematycznie dokonują nowych zatowarowań z uwagi na zmianę trendów i rodzajów odzieży w poszczególnych sezonach. Wątpliwości Sądu budzi również, na co zwrócił uwagę pozwany na etapie kontroli, że dowody wewnętrzne sprzedaży wyglądają jakby zostały wypisane jednym długopisem jednego dnia jedynie na potrzeby kontroli.

Nie bez znaczenia dla oceny wiarygodności wyjaśnień powódki co do przyczyn zamknięcia sklepu w czasie kontroli przeprowadzonej po 9 miesiącach od zawarcia umowy pozostaje również to, że w okresie zamknięcia sklepu z powodu awarii od stycznia do marca 2017 roku powódka dokonywała zakupu towaru.

Mając na uwadze poważne wątpliwości co do systematycznego prowadzenia działalności przez powódkę, a nie jedynie jej fikcyjnego charakteru, który potwierdzały relacje właścicieli pobliskich lokali usługowych, PUP Ł. - Wschód odstąpił od umowy

z uwagi na niezrealizowanie przez nią obowiązku z § 4 ust. 11 umowy.

W tym miejscu należy odnieść się dodatkowo do definicji działalności gospodarczej

Obecnie podstawową definicję działalności gospodarczej zawiera ustawa - Prawo przedsiębiorców z dnia 6 marca 2018 r, zgodnie z którą działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Tak rozumiane pojęcie działalności gospodarczej zastąpiło pojęcie działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, która obowiązywała do 30 kwietnia 2018 roku. Ustawa ta określała działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2).

Zgodnie z przytoczoną poprzednią jak i obecnie obowiązującą definicją, działalnością gospodarczą jest działalność zorganizowana, zarobkowa czyli nastawiona na osiąganie zysków, czego jednakże nie można utożsamiać z koniecznością faktycznego wypracowania dochodu.

Co ważne w kontekście przedmiotowej sprawy działalność gospodarcza aby być uznana za taką musi być wykonywana w sposób ciągły. To znaczy czynności przedsiębiorcy muszą być podejmowane regularnie, systematycznie a nie w sposób okazjonalny czy też przypadkowy. Musi być również wykonywana we własnym imieniu.

Na konieczność charakteru ciągłości i zorganizowania danej działalności jako warunków sine qua non uznania jej za działalność gospodarczą wskazują również ustawy o podatku od towarów i usług (art. 15 ust. 2) oraz ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 5a pkt. 6).

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, iż powódka w okresie kiedy była zobowiązana do tego postanowieniami umowy zawartej ze stroną pozwaną – nie prowadziła faktycznie, w sposób zorganizowany i ciągły deklarowanej działalności gospodarczej. Na powyższe wskazują nie tylko wyniki dwóch kontroli przeprowadzonych przez PUP ale co ważniejsze niekoherentne dokumenty złożone do akt oraz stanowisko zaprezentowane przez powódkę w toku jej przesłuchania w charakterze strony jak i w toku spotkań i rozmów z pracownikami PUP na etapie przedsądowym.

Rekapitulując – powódka sama przyznała, iż działalność prowadziła tylko trochę na początku (notatka k. 107) i nie posiada żadnych dokumentów związanych z jej prowadzeniem. Następnie przedstawiła dokumenty zakupu towaru z początku 2017 roku – tj. z 20 stycznia, 21 stycznia, 27 lutego a więc z okresu kiedy zgodnie z własnymi deklaracjami sklep był zamknięty z uwagi na awarię hydrauliczną. Oraz dodatkowo dokumenty zakupu z 8, 10, 16 i 22 marca 2017 a więc już po pierwszej kontroli PUP.

Dodatkowo, co powódka przyznała w toku przesłuchania przed Sądem sklep był prowadzony „niedbale”, otwierany w różnych godzinach – „czasami od 9-10 do 13-14”, 3 - 4 razy w tygodniu. Następnie z powodu awarii hydraulicznej został zamknięty na ponad dwa miesiące z początkiem 2017 roku. Powódka wyraźnie wskazywała przy tym, iż sklep z odzieżą prowadziła kiedy mogła liczyć na pomoc swojej mamy lub uczącego się starszego syna bowiem priorytetem pozostawało prowadzenie przez nią warzywniaka męża. Jak sama wskazała od 1 czerwca 2016 roku do 1 czerwca 2017 roku zastępowała męża

w warzywniaku praktycznie większość dnia – k. 169v-170. Dodatkowo ponosiła, iż w tym okresie skończyła szkołę pielęgniarstwa oraz musiała zajmować się trójką dzieci miała więc mało czasu na prowadzenie własnej działalności gospodarczej i ją zaniedbywała.

Trudno w takim kontekście uznać, iż powódka, w okresie w którym była do tego zobowiązana umową, prowadziła działalność gospodarczą w sposób zorganizowany i ciągle nakierowany na osiągnięcie zysku.

Dodatkowo wątpliwości budzą również dokumenty złożone w toku sprawy - dokumenty zakupu towaru w okresie zamknięcia sklepu z powodu awarii (styczeń, luty 2017 roku) oraz dokumenty sprzedaży towaru z okresu poprzedzającego z 2016 roku, przy równoczesnym braku dowodów ich zakupu.

Dodatkowo kontrola przeprowadzona 1 marca 2017 roku przez pracowników PUP nie wykazała pod adresem wskazanym przez powódkę żadnych oznak prowadzonej działalności. Brak szyldu, manekinów w witrynach, puste półki, zamknięcie sklepu – przy równoczesnym braku informacji na drzwiach o godzinach kiedy regularnie jest otwierany.

Właściciele okolicznych sklepów podnosili również że przedmiotowy sklep nie był i nie jest prowadzony a po więcej informacji należy udać się do pobliskiego warzywniaka.

W konsekwencji, w ocenie Sądu powódka nie wykazała w toku postępowania podstawy odpowiedzialności kontraktowej pozwanego uregulowanej w art. 471 k.c., która stanowiła podstawę prawną dochodzonego roszczenia.

Zgodnie z ww. przepisem dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl reguły dowodowej z art. 6 k.c. dochodzenie przez wierzyciela roszczenia odszkodowawczego wymaga, aby wykazał on w procesie okoliczności, z których wywodzi skutki prawne dla siebie korzystne. W konsekwencji więc przyjąć należy, że to powódka zmuszona była wykazać w toku przedmiotowego postępowania istnienie zobowiązania, a co się z tym wiąże – jego treść wyznaczającą powinno zachowanie się dłużnika jakim w tym przypadku miał być pozwany, fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania oraz szkodę jaka z tego wynikła. Pozwany, odstępując od umowy nr DA. (...).(…) o przyznanie bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, wskazał na konkretne jego przyczyny wynikające wprost z postanowień zawartej umowy i w stosowny sposób udokumentował jego zasadność.

Powódka nie wykazała przy tym na czym polegało nienależyte wykonanie zobowiązania przez stronę pozwaną. Co więcej postępowanie dowodowe przeprowadzone w toku postępowania wykazało nienależyte wykonanie zobowiązania przez samą powódkę co w sposób uzasadniony mogło skutkować i skutkowało wypowiedzeniem umowy przez pozwanego.

Na koniec Sąd Rejonowy pragnie przywołać przyjęte w orzecznictwie stanowisko, zgodnie z którym przepis art. 5 k.c. służy do obrony przez roszczeniem sprzecznym z przewidzianymi w nim klauzulami, nie może zaś stanowić *sui generis* podstawy dochodzenia roszczeń, bowiem wywodzą się one ze stanowiących je norm prawa materialnego (tak m.in. wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14 lutego 2014 r., I ACa 1070/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 listopada 2016 r., I ACa 472/16). Innymi słowy klauzula generalna wynikająca z przepisu art. 5 k.c., jako służąca obronie praw podmiotowych, zagrożonych działaniem innych osób, nie może być podstawą formułowania roszczeń cywilnoprawnych. Przywołując powyższe stanowiska Sąd Rejonowy pragnie podkreślić, że kontynuowanie prowadzenia przez nią działalności gospodarczej mimo odebrania dofinansowania oraz jej faktycznie nieprzewodzenie w okresie od czerwca 2016 roku do marca 2017 roku z różnych skumulowanych ze sobą w czasie przyczyn nie powoduje, że roszczenie o zapłatę zablokowanych i przejętych środków stanie się zasadnym. Powódka winna, na co zwrócili uwagę świadkowie – pracownicy PUP - w razie wystąpienia trudności i przeszkód w prowadzeniu działalności gospodarczej poinformować o tym fakcie urząd oraz poprosić o zmianę umowy w ten sposób, że przesunięciu uległby koniec zakreślonego terminu na wypełnienie warunku

prowadzenia działalności faktycznie przez okres 12 miesięcy. Powódka odstąpiła jednak od powyższego i dopiero po dowiedzeniu się przez PUP o nierealizowaniu warunków umowy – tj. de facto po pierwszej kontroli 1 marca 2017 roku (9 miesięcy po rozpoczęciu umowy) zaczęła kontaktować się z pracownikami urzędu i tłumaczyć wskazaną sytuację modyfikując niejednokrotnie własne wyjaśnienia.

Nie można zatem zarzucić działaniu PUP nieprawidłowości skutkującej nienależytym wykonaniem zobowiązania i oczekiwać, że zmodyfikuje warunki umowy po wykryciu nieprawidłowości w czasie kontroli tylko z uwagi na powoływanie się przez powódkę na trudności osobiste (choroba męża i wiążąca się z tym konieczność „przejęcia” jego działalności, konieczność opieki nad dziećmi i kontynuacja nauki), jeżeli sama powódka od początku nie była uczciwa w relacjach ze stroną pozwaną i nie zgłosiła powyższego problemu. Czym innym jest dodatkowo i to, że jak przyznaje sama powódka powyższe trudności i uwarunkowania nie były okolicznościami nowymi dla niej a więc powinna je uwzględnić na etapie składania wniosku o dofinansowanie i zawierania umowy. Pozwany, co należy uwypuklić, miał prawo z takich okoliczności odstąpić od umowy i żądać zwrotu dofinansowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Powódka przegrała proces w całości toteż winna zwrócić na rzecz pozwanego koszty procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata w kwocie 3.600 zł, od której to kwoty zgodnie

z art. 98 § 1¹ k.p.c. orzeczono odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.